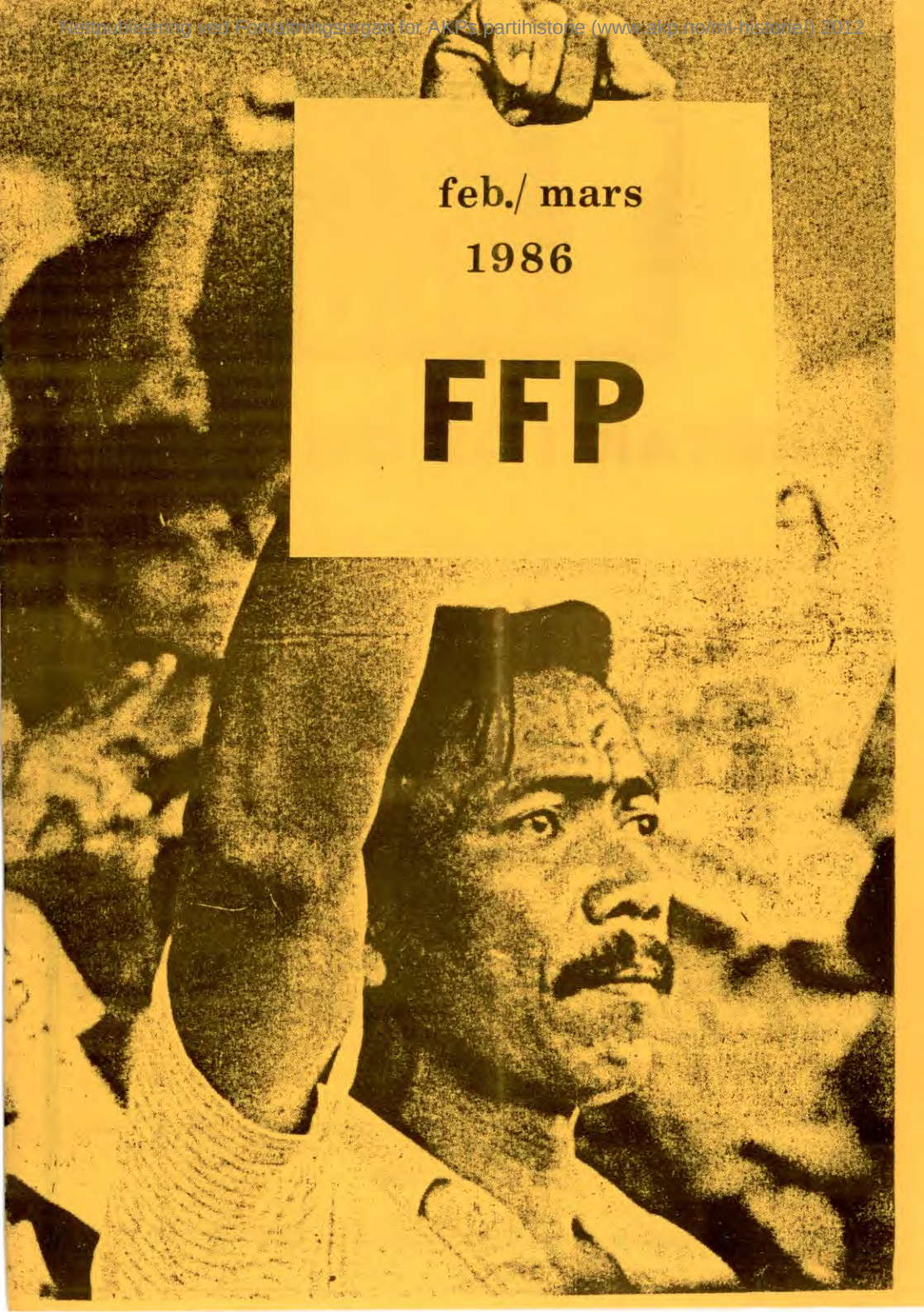

feb./ mars

1986

FFP

VEDTAK I DS OM 1.MAI

1. Distriktsstyret i Oslo støtter at 1.mai jobbes etter Faglig Solidaritet-modellen.
(Vedtatt med 1 avholdende.)

★

2. Cpphavet til 1.mai-tradisjonen var kampen for 8 timers normalarbeidsdag. Nå er 6-timersdagen og forsvaret av normalarbeidsdagen ei sentral sak på 1.mai. Dette må utnyttes maksimalt i propagandæen.

Kvinneseksjonen lager en løpeseddel til utdeling i 8.mars-toget, der det slås fast at kampen fortsetter 1.mai, og det inviteres til deltaking både i toget og mobiliseringa (f.eks. invitasjon til kvinneseksjonsmøte).
(Vedtatt enstemmig.)

★

3. DS må kontakte RU og NKS og dra de aktivt med i jobbinga med arrangementene. Mobiliseringa av ungdommen er avhengig av at de får "plass" til sine egne saker i toget.
(Vedtatt enstemmig.)

★

4. DS må diskutere 1.mai i 1986 (dvs oppsummere årets 1.mai, samt se framover. Komm. fra DSAU-sekr.) og ta tiltak for å trekke Oslo-partiet med i diskusjonen.
(Vedtatt enstemmig.)

SKAL VI GÅ I TOG MED AP 1. MAI?

Av JENS OLAV T

Noen kommentarer til Roars innelgg i FFP for desember:

Etter min mening er det bare et tidsspørsmål før vi får flertall for vår linje i 1.mai-spørsmålet i Oslo Samorg. Det virker imidlertid ikke som om partimedlemmene i Oslo AKP har forstått at dette er konsekvensen av den taktikken som er utviklet gjennom de siste årene. Partimedlemmene i Oslo tror at AKP lager 1.mai-tog som Samorg kan slutte seg til. Det er feil. det er mindretallet som lager eget tog så lenge flertallet går den gjerne veien.

Den dagen vår linje får flertall i Oslo Samorg, må AP bestemme seg om de skal bryte ut og lage eget arrangement eller ikke. Mest sannsynlig lager de eget tog ("det blir aldri to tog i Oslo 1.mai", som Roar skriver). Men hva om de lar være? Da kommer vi til å gå i tog med AP 1.mai! Hva synes dere om det, dere som vil ha et reint og rødt tog?

Eller sagt med andre ord: Er Oslo-partiet modent nok til å overvinne den psykologiske barrieren det ville være å gå i et Samorg-tog (med eller uten AP-deltakelse)? Jeg tror en slik utvikling er både nødvendig og riktig. Skal AKP(m-l) spille noen rolle i de kommende omstillingskampene i Oslo, må vi utvikle en avansert og allsidig taktikk. Jeg tror at en del gammelt tankegods står til hinder for å utvikle en slik taktikk. Derfor må vi få ideologisk kamp rundt slike spørsmål. Vinner vi Samorg for 1.mai-linja vår i år, tror jeg ikke Oslo-partiet er modent nok til å takle en slik situasjon. Dessverre. Kanskje det er bedre å få et lite rødt tog med 3000 deltakere? For sikkerhets skyld?

TEMA:

KLASSEKAMPEN

RAPPORT FRA ÅR 2000

Av G.

Vi trykker her utdrag fra talen i forbindelse med Klassekampens 30 års jubileum. Talen blei holdt i hovedbasen til frigjøringsstyrkene på Østlandet.

"Kamerater, det er 30 år siden det første nummeret av Klassekampen, fra den nye kommunistiske bevegelsen, så dagens lys. Denne avisa som har spilt ei så avgjørende rolle i organiseringa av massebevegelsen de siste 15 åra, og som i alle disse 30 åra har vært limet som har holdt partiet sammen, i perioder hvor ikke bare våre fiender, men også mange i partiet trodde vi skulle sprekke.....

Da de sovjetiske styrkene i 1977 invaderte landet vårt hadde Klassekampen et opplag på 75 000 pr. dag. I dag, 2 år seinere distribuerer vi Klassekampen illegalt i alle deler av landet. Klassekampen er i dag som den har vært det i alle disse 30 åra, et uvurderlig redskap for å organisere massene og spre partiets politikk.....

La oss gå tilbake i tid, tilbake til det som var det virkelige vendepunktet for partiets propagandaarbeid.. I 1985 blei det vedtatt at 1986 skulle være et KK-år. Dette året skulle brukes til å gjøre et gjennombrudd i partiet for arbeidet med KK. Det var i denne tida bare et lite sjikt i partiet som dreiv KK-arbeid. Dette sjiktet hadde de siste åra blitt mindre og mindre.

En veteran jeg prata med om dette sa: "Vi måtte korrigere parties arbeidsmåte. Det kommunistiske massearbeidet mangla, spesielt på arbeidsplassene. Partiet jobba ikke som en knytteneve, men blei splitta opp i forskjellige områder. Vi stod i ei situasjon hvor vi sa: Partiet må vokse, politikken vår må ut, vi må arbeide som kommunister. Vi stilte spørsmålet om åssen redskap har du, partiavdelinga di, til å påvirke folks tenkning og handling? Åssen metoder og redskap har dere for å komme i tale med massene på arbeidsplassene og i boligområdet? Åssen skal vårt lille parti komme ut med politikken hvis vi ikke bruker avisa?

I dag kan vi kanskje le over at det måtte stilles så skarpt, men i virkeligheten stod det egentlig om partiets være eller ikke. Dette hadde to årsaker, for det første var ikke Klassekampens økonomi på denne tid særlig sterk. Hvis ikke avisa greide å øke abonnements-tallet ville det føre til økonomiske problemer for avisa. Hvis vi skulle ha kommet i ei situasjon hvor vi måtte legge ned dagsavisa trur jeg sjansene for at partiet ville overleve var svært små. For det andre, hvis partiets arbeidsmetoder ikke blei endra, hvis det kommunistiske massearbeidet ikke blei gjenreist ville utsiktene for partiet være små. Eller la oss si det på ei annen måte: KK-året hadde ei strategisk betydning.

KK-året begynte dårlig. For det første greide partiet ikke å nå de konkrete målsettingene hverken i løssalg eller abonnementsverving. For det andre gikk diskusjonene om den redaksjonelle linja til avisa og diskusjonene om propagandans betydning, svært treigt. Problemene i den siste diskusjonen var at avdelingene ikke greide og anvende dette lokalt, sette diskusjonen om propagandan i perspektiv slik at de fikk kjøtt og blod på den.....

Sommeren og høsten 1986 skjedde det ei endring. Dette hang blant annet sammen med sommerleirene og arbeiderkonferansen om Klassekampen. Begge disse stedene hadde omfattende og gode diskusjoner om avisas redaksjonelle linje og åssen vi skulle bygge opp arbeidet med avisa, spesielt på arbeidsplassene. Men den egentlige årsaken var at ei rekke diskusjoner som var satt i gang på vårparten begynte å gi resultater. I arbeidsplasslagene hadde det rast ei diskusjon om manglene i arbeidet med å spre partiets politikk og å utvikle nye kommunister. I Oslo blei arbeidsplasskommisjonærer økt med 100% fra sommeren 86 til februar 87.....

Hvis vi skal prøve å analysere en av årsakene til at RV gikk fram til 2,5% av stemmene i kommunevalget 1987 kommer vi ikke utenom det gjennombruddet vi så skjedde i KK-året. Igjenom det systematiske KK-arbeidet som boligavdelingene hadde drevet, igjenom dørsalg, fornyingsarbeid og oppsøking av aktive abonnenter, hadde disse avdelingene skaffet seg ei kontaktflate partiet ikke hadde hatt på mange år. Arbeidsplasslagene arbeidet med å høyne partiprofilen, både igjenom aktivt arbeid med å spre KK og å legge stor vekt på å rekrutere nye arbeidere til partiet, førte til et gjennombrudd for partiet på flere arbeidsplasser.....

Flere av de kameratene jeg har prata med, og som satt i ledelsen for KK-arbeidet i Oslo i 1986, innrømmer i dag at det var tendensen til rådvilhet og litt frustrasjon da de i februar/april 86 kunne oppsumere at de på alle punkter lå etter både i målsettinger og planer. "Vi undervurderte nok problemene, og hadde ikke helt funnet ut åssen vi skulle angripe dem, men vi viste at vi var på riktig vei og at det var lys i den andre siden av tunnelen".

KK PÅ ARBEIDSPLOSS

av FAGLIG UTVALG-LEDER

Vi snakker ofte om "faglig-lag". Jeg synes det er bedre å si "arbeidsplass-lag" og "bransje-lag", utifra om de dekker en eller flere arbeidsplasser (tilsv. "bydelsslag" istedenfor "bolig-lag").

Grunnen til at vi har organisert oss på arbeidsplassene, og ikke i bydelene, er viktig å huske på. Dette er sjølsagt fordi vi ser arbeiderklassen og fagbevegelsen som helt sentrale krefter i en sosialistisk revolusjon, - og i de kampene som vil komme fra nå og fram til en sånn revolusjon. Arbeiderklassen i sentrum, for å si det sånn !

DER SKOEN OFTE GNAGER

Vi som jobber i samme lag har en del problemer: enkelte lag diskuterer aldri faglig arbeid. I stedet overlater de det til tillitsmennene sine. Andre driver nesten bare med faglig-saker ! De fleste ligger vel et sted mellom. Men alle har antakelig følgende problemer:

- Sammen hvor bra vi gjør jobben i fagforeninga/klubben, så stemmer de fleste DNA ved valg (og regner seg kanskje også som DNA-sympatisører). Vårt arbeid og vår oppofrende innsats gir oss ikke politisk uttelling. Dette er et problem vi må kunne slå fast, uten dermed å si at kampen for arbeidsfolks velferd ikke er viktig. Tvert imot: mye av det vi får til, rives nettopp ned igjen av DNA og Høyre !

- Vi verver få eller ingen fra arbeidsplassene til partiets rekker. Eller til sympatisørenes rekker for den sakens skyld.

MÅLBARE RESULTATER - LOKAL PLAN

Situasjonen hos oss er velkjent for resten av partiet, og det hever seg mange moralske pekefinger mot oss: vi ris av "økonomisme" og "reformisme", vi er "høyre", vi "driter i KK og valgkamp" osv. osv. Den moralistiske delen av kritikken er et problem for seg, og løser ingen problemer. De må løses konkret.

Men for oss sjøl er også situasjonen utilfredsstillende, nettopp fordi vi er kommunister. Det er mange som spør seg sjøl hva vitsen

egentlig er i det lange løp: Skal vi drive i 10-20 år til uten mål-
bare resultater for partiet ? Sånne
framtidsutsikter tror jeg ville
føre til at vi ville mislykkes.
Derfor må vi begynne å "heve blik-
ket" litt:

- hvor vil vi med arbeidet her på plassen ?
- hvilke etappemål skal vi nå før revolusjonen (o lykklige) "kommer"?
- hva er lagets om min oppgave i vårt område ?

Dette må laga diskutere. Det er vi som må reise kjerringa så de mange pekefingerne forsvinner. Og da kommer vi ikke utenom ordet **PARTI-UTBYGGING**: hvor skal vi ha lag om x antall år osv.

KK - GJØDSLING AV OMLANDET

Snakker vi om parti-utbygging, kan jeg ikke se at vi kommer utenom **Klassekampen** (og annenslags propaganda og agitasjon).

Av en eller annen grunn er KK-arbeid liksom et mas og et slit. Men faktum er jo at det er bearbeiding, ivaretagelse og utviding av omlandet vårt ! Fins det noe stort mer viktig enn det ?

KK er ikke den eneste metoden for dette. Men en KK-abonnent, en fast kjøper eller et støtteringmedlem er

et ganske konkret, målbart tegn på hva vi oppnår. Får vi ingen av delene, uansett innsats, betyr det at framgangen er ganske vanskelig å se. Sitter vi med 10 abonnenter pr. i dag og har 15 ved slutten av KK-året '86, - da har vi økt sympatisørkretsen vår, økt nedslagsfeltet for partiets politikk.

Sjøl om vi også ellers er flinke til å prate med folk - deler kanskje ut løpesedeler titt og ofte - så er KK partipåvirkning hver dag (= 6 firesiders løpesedler daglig syn.

MOTSTAND MOT ABONNENT-VERVING

Jeg mener at abonnent-verving er hovedsaken på arbeidsplassene. men for å verve, må det sjølsagt drives noe grunnarbeid. Problemet mitt er: på den ene sida blir "reformisme"-betegnelsen farlig aktuell å bruke på lag som ikke sprer KK på sine plasser. Men på den andre sida vet jeg ikke hvorfor KK-arbeidet er så labert på arbeidsplassene. Er årsaken

- praktiske problemer, får ikke tak i avisa ?
- vanskelig pga. tillitsvervet (belastning) ?
- nesten samme årsak som over (sitter på kontoret støtt, har ikke tid) ?
- avisa er for dårlig arbeideravis?
- KK-arbeidet er ikke viktig nok ?

Dette skulle jeg likt å få en debatt om, for da kunne vi kanskje løse problemet. I dag kommer ikke arbutmentene på bordet.

SPRE KK - BYGG PARTIET !

Ofte begrunnes det å få spredd avisa med at den er best på faglig-saker, støtter den eller den streiken, er for 6-timersdag, best på internasjonale spørsmål osv. Vel og bra ! Jeg hevder altså likevel at **den viktigste grunnen til å spre KK og verve abonnenter, er at vi skal bygge ut partiet på våre respektive arbeidsplasser.** Bygge ut omlandet, øke valg- og 1.mai-oppslutninga. Aktivisere flere enn oss sjøl (Tordenskiolds soldater) osv. osv. Enig ?

*

(Mellomtitler og understrekinger sattavred.)

FILOSOFI-KURS

(PARTISKOLEN)

Partiskolens **filosofikurs** for alle som er blitt medlemmer etter **1.1.84**, blir kjørt til høsten. Det kommer mere materiale om filosofikurset - mål og innretting - i april-FFP.

Målsettingene med partiskolen finner du i planbilaget til TF, aug.-85, s.19.

Kursmaterialet til filosofikurset er ferdig, og kan aksffes fra partikontoret eller Tronsmo. Det er ingen skam å tjuvstarte på egenhånd !

MINN LAGSSTYRET DITT PÅ AT DU SKAL VÆRE MED PÅ FILOSOFIKURSET ! - dersom du altså er blitt medlem etter 1.1.84.

For DS
Jørn

EN KK-AKTIVIST MED HÅNDA PÅ TAKET ER BEDRE ENN TI NÅR FUGLEN HAR FLØYET

Dette er jo bare tull, men vi tuller ikke når vi sier at vi har mange ambisjoner og drømmer for KK-året: utvida salg i sentrum, salg på mange flere arbeidsplasser, salg i mange flere bydeler, masse folk med på fornyingsaksjoner. Flere kommisjonærer, flere abonnenter, flere budruter, mer løssalg. Mye fantasi og KK overalt. Vitsen er selvsagt at vi skal slippe å gjøre alt selv. Det er laga og lagsmedlemmene som skal eksplodere og drive KK-arbeid som aldri før.

Hva med KK-sentret i Oslo, skal vi ikke gjøre annet enn å mase på resultater? Joda, og nå kommer alvoret. Vi har planer og ambisjoner for at KK-året - før det er over - skal resultere i et nytt of friskt KK-utvalg med en gjeng med aktivister rundt seg. Et KK-utvalg som gir service til partilaga, men som også organiserer aktivister utafor laga, Første ledd i dette er brevet (se faksimile) som gikk ut til alle abonnentene i Oslo (grunnet feil fra trykkeriet - ikke vårt eget - kom det ikke ut til Oslo 1 og halve Oslo 2).

Vi tenker oss at vi får noen svar på brevet, og at vi også på andre måter kommer i kontakt med folk som ønsker å jobbe for KK, mye eller lite. Og vi tar på oss ansvaret for å organisere dette. "Dette", ja det er/kan bli ringesentraler og fornyingsaksjoner, lørdagstands eller dørsalg der det ikke er partilag eller hvor partilaga er svake og trenger støtte fra andre for å holde jamnt salg.

Og rosinen: en beredsskapsgjeng som kan **selge på kort varsel**. Hvis KK får en nyhet om Spigerverket, så kan disse ringes, og noen av dem har tjangs til å stille på Spigerverket om morran. Hvis det kommer bombetrussel mot Sagene Skole, så kan disse stille på Sagene og selge et ekstraopplag på 500. Osv. - du har sikkert ideer selv!

Det er viktig for oss at laga kjenner disse planene og mulighetene, og at de blir brukt. Ellers får vi ikke noen aktivister og utbygginga av KK-salget er dødfødt. Derfor lover vi heller ikke at dette blir noe av, men sier det sann:

(Faksi-
mile)

KLASSEKAMPEN

Avisa for deg!

(Men ikkeno' for andre?)

KK-SENTER FOR OSLO

*Har du selv vært på KK-Senter?
Har du besøkt oss på KK-Senteret?
Publisert du selv på klasset?
Annonsert du på klasset?*

Kontakt:
GERTH MEJDILL, KLASSEKAMPEN, Tlf. 64 93 20
(8 - 16) PRIVAT Tlf. 19 30 14

Dette kan også kontaktes:
Jan Hagen, Oslo AKP-ett, Gieskegt. 8, tlf. 38 42 50 eller
35 46 09 (8 - 16)
Vigdis Volden, tlf. post at 38 62 04
Dagvald Steen, tlf. pått 14 10 90 (8 - 16)

Lagsstyrene og laga bør vurdere om det er nyttig for laget (for KK er det nyttig) at noen medlemmer deltar i dette "aktivistnettet". Det kan være kamerater som ønsker å gjøre mer for KK enn laget har kapasitet til, det kan være kamerater som trenger å få litt luft - komme i kontakt med kommunister utafor lagets grenser. Vi lover at de som melder seg ikke blir "spist opp" sånn at de er ute av stand til å drive lagsarbeid. Hensikten er å gjøre avtalefesta, begrensa KK-arbeid der det trengs/der man har lyst.

Lagsstyrene og lagsmedlemmene bør hele tida huske dette tilbudet i forhold til sympatisører/tidligere medlemmer. Av erfaring vet vi at det kan holde hardt for et lag å organisere sympatisører/KK-venner. Men hvis dere "sender dem til oss", kan dere senere "få dem tilbake" med fornya glød, og kanskje tilogmed som en ressurs i lagsarbeidet!

Kjøper dere den ?

Hilsen KK-SENTERET I OSLO

8.MARS.. SELG KK - VERV ABONNENTER

8.MARS: SELG KK - VERV ABONNENTER !

GUTTA i partiet oppfordres spesielt:

Gjør det i lokalmiljøet ditt !
Gjør det på Egertorget mellom 11 og 14 !
Gjør det i toget !
Gjør det på festen om kvelden !
Gjør det hvor du vil - men GJØR DET !

Hilsen
KK-SENTERET I OSLO

??? ARBEIDERKONFERANSE ???

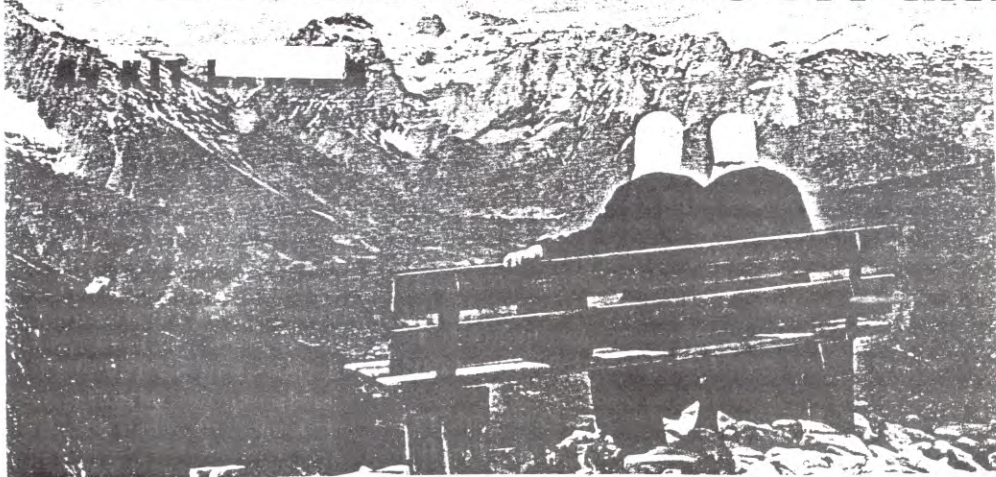
I forrige FFP (jan.-86) meldte vi at en av "stolpene" i KK-året var en arbeiderkonferanse om KKs innhold i juni. Hvordan går det med den ?

Den er fortsatt en av de sakene vi er mest opptatt av. Vi ligger nå i "forhandlinger" med SK om å gjøre den landsomfattende. I disse vinterferietider bet vi ikke hva utfallet vil bli, men vi presenterer likevel - sånn at dere har noe å tygge på - tre hovedhensikter med konferansen:

1. Få en bred diskusjon om hvordan vi ønsker KK skal bli, - for å møte omstillingene fram mot år 2000 m.m. D.v.s. bli et best mulig redskap for arbeiderklassen.
2. Få en bred diskusjon om hvordan KK kan bli den som agiterer løsningene og staker ut veien: revolusjon og sosialisme. Hvordan KK kan bli en propagandist av beste slag for framtida i dette landet.
3. Konferansen skal fungere mobiliserende - spesielt for faglige folk - til sommerleirene. Sånn at leirene kan bli en oppsummering av hva vi vil og ønsker med KK, med konklusjoner det dermed står enighet om. At konferansen - og seinere leirene - vil gi svaret på: "KKs rolle gjennom 15 år. KKs rolle de neste 15 år."

Hilsen
KK-SENTERET I OSLO

JEG ELSKER BUDRUTA MI!

Egentlig var det en med mye oversikt og meninger som skulle skrive dette innlegget, men så er jeg bedt om å gjøre det i stedet. Og jeg har ikke tenkt å skrive om hvorfor du bør lage deg ei budrute, men hvorfor jeg gjorde det, - og hvordan.

EN TUR HVER 14. DAG

Det var jævla kaldt den vinteren, husker jeg (det var i fjor, men nå er det faenmeg like kaldt igjen !). Og jeg **hater** kulda, men tenkte at det gikk jo an å gå rundt på sommerkeldene ... ? Og tenkte at dette kom jo til å ta litt tid. Så før jul, skrev jeg brev til alle abonnentene og spurte om vi ikke skulle lage budrute i strøket. Utgangspunktet var et eneste: "Så får vi avisa før vi går på jobben." **Ingen svar.**

Så fikk jeg meg en ny liste fra Salgsavdelinga på KK, og gikk på **besøk til alle sammen**. Til de som abonnerte året før - og året før det også, forresten. Jeg tenkte at det er vel ingen som vil bli bud hvis jeg sier: "Vi ser hvor mange vi blir, og så deler vi på det." (Da ville jeg ikke gått selv heller.) Så jeg sa: "**Vi starter ikke før vi er tolv, da blir det en gang i fjortendagen på hver.**"

NÅR TOLV BLIR TJUEFIRE

Gudbedre så godt kjent jeg ble i strøket og med folka (det dro jeg nytte av i valgkampen også). Fakta erat vi raskt ble tolv, og srarta opp 1. februar. Da hadde vi tom. hatt et par "møter" og samla det mesta av nøklene.

Bare ett av budene bar partimedlem, viste det seg (det er mye flyttinger her, så på et år nå, har vi vært 24 bud, og fremdeles bare ett partimedlem utenom meg). Noen var SVere, mange anarkister, noen RVer, noen abonnerte ikke (men ville gjøre en innsats for partiet og/eller avisa). Noen **ble abonnenter** fordi de skulle bli bud.

NÅR AVISA IKKE KOMMER

Noe slit har det vært. Når folk helt plutselig blir kasta ut av "Byforbrytelsen", har det hendt at jeg har måttet gå på natta, etter møte, og det er ikke morro - sånn på sparket. Og noen er jævla trege til å få kopiert nøkler. Men det har vært **mye mindre arbeid enn jeg trodde**. Io ganger har jeg hiva meg på telefonen for å finne ut av hvor det ble av avisa. Ene gangen brekte budet foten da hun skulle hente avisa. Andre gangen hadde budet havnet på fylla. Jeg stilte da spørsmål om det var mulig for han i det hele tatt å være bud. Da skulle du sett gutt som skamma seg ! Skulle tro det var verre å bli sparka som KK-bud enn å få sparken på jobben (kameraten kom rett fra AP og ble bud som gratisabonnent).

PIZZA OG EN PRAT

"Nå kommer du til å bli spurt om å bli med på det ene og det andre, men husk: du har forplikta deg til å være bud, ikke noe mer", har jeg sagt. Og så har jeg spurt folk om å bli med på litt av hvert.

Spennende ! Rett og slett jævla spennende har det vært. Så mye forskjellige folk må behandles med com'n'drite. Kan ikke ta noe for gitt. Det den ene vil, nekter den andre. Vi skulle ha diskusjonsmøter på "budkveldene". Det ble ikke godt mottatt. Noen ville. Andre gikk ikke med avisa for å høre på skit. Så tok vi vaffel og pizza i steden. Nå har vi gått ut, og budmøtene er en saga blott. Men vi blir kjent. Og vi, det er de mest trofaste KK-leserne i strøket.

BUDGÅING SOM FAMILIETERAPI

Noen ble med å dele ut løpesedler i valgkampen, en var på KK-stand en gang, en lurte på å selge på dørene. Flere var aktive stemmesankere i valgkampen, og en var med

på dugnad på KK en fredag. Moro. Ei fortalte at ekteskapet var blitt bedre etter at hun ble bud. Moro (men jeg skjønner enda ikke hvordan, det pleier da være omvendt?) !

Solskinshistorie ? Prøv, da vel !

Uttalelse fra BYDELSADELING:

OM KONFLIKTEN I KK

1. Vi kan ikke se at konflikten i KK har vært en kamp om den redaksjonelle linja i avisa. At avisa er dreid i småborgerlig retning når det gjelder prioritering av stoff er gjennomgående, og det ser ut som om hele redaksjonen er ansvarlig for det. Vi kan heller ikke si at avisa fungerer som noen god organisator for partiet og arbeidsfolk.

2. Vi mener at det er SK som har det avgjørende ordet når det gjelder ansettelse. Partilaget i KK kan uttale seg, men ikke være de som bestemmer. Når deler av redaksjonen går til streik på et ansettelsesspørsmål, mener vi det er uttrykk for kamp om hvem som skal ha makta i avisa.

3. Vi mener SKs prioritering av avisa har vært/er altfor lav, når motsetningene i avisa blir dytta under teppet og de politiske diskusjonene på avisarbeidet mangler over lang tid, uttrykker dette ei klar høyrelinje.

4. Mangel på ledelse er en svakhet (høyre) vi finner igjen på alle nivå i partiet og den må med nødvendighet også finnes i avisa. Denne feilen vil være mer skjerpa i en avis hvor tempoet er høyt og avgjørelsene skal taes raskt. Desto viktigere er det derfor at SK hadde prioritert flere ressurser til KK.

5. Vi mener konflikten i KK viser SKs manglende ledelse/prioritering og grep om praktiseringa av den demokratiske sentralismen. Sånn sett speiler konflikten i KK motsigelsene i hele partiet.

Noen stikkord for feila i den demokratiske sentralismen:

- Mangel på oppsummering
- Mangel på prioritering
- Mangel på bruk av folks ideer og ressurser.

RAPPORT FRA ARBEIDSLØSHETS- ARBEIDET

av FAGLIG UTVALG-LEDER

(Skrivi på bakgrunn av et fraksjonsmøte
med AFO-folk.)

Da Arbeidsløses forening i Oslo/Akershus (AFO) ble danna, sto MLerne for at foreninga skulle være uavhengig av LO, men likevel nært knytta til grunnplanet i fagbevegelsen. Vi så videre for oss en lengere periode med stor og økende ledighet, der det trengtes ei sånn forening som en både brei og aktivistisk interesseorganisasjon for og av arbeidsløse sjøl. Og der MLerne måtte gå i spissen.

AFO ØKTE I PRESTISJE - LEDIGHETEN SANK

LO og Samorg måtte pent godta at det var uaktuelt å komme utenom AFO. I offentligheten ble AFO sjølve ekspertisen på arbeidsløshet, en autoritet. Dette gikk vel og bra lenge.

Etterhvert meldte problemene seg: På ett år ble den registrerte ledigheten halvert. Dette skapte krise i kadersituasjonen, fordi aktivistene rett og slett ikke var arbeidsløse lenger. Noen "fille-

proletariseringskampanje" var ikke på tale. Sjølsagt er det mye uregistrert ledighet, men de som ikke regner seg ledige, melder seg heller ikke inn i AFO.

TO LINJER I AFO

Det var sterke motsigelser innad i foreninga, i første rekke i forholdet vårt til ISerne (Internasjonale Sosialister, utbrytere fra AMG - Arbeidermaktgruppa, trotskistene i Norge).

De står for en organisasjonsmodell

som ligger fjernt fra fagforeningstradisjonen, og som til tider har dratt AFO i retning kaos og anarki. De ønsker AFO som en organisasjon der aktivistene - uavhengig av om de er arbeidsløse eller ikke - skal ha rett til å bruke AFOs prestisje og økonomi til sine formål, uten å måtte gå veien om medlemsmøter eller valgte styrever. Målet var/er både å "melke" AFO, og å utnytte miljøet/lokalene til egen organisasjonsbygging. Taktisk ble denne målsettinga ført fram gjennom "aksjonistnes kamp mot byråkratene", - framstilling av all ordinær organisasjonspraksis som forsøk på å kneble "de som vil sluss".

ISernes taktikk fungerte godt i det ungdommelige "Blitz-miljøet" som utgjør hovedparten av de partipolitisk uavhengige AFO-vanterne. De adopterte ISernes organisatoriske målsettinger, men ga dem en egen vri: "kamp mot de streite" - altså oss. Vår politikk og kaderinnsats blei samtidig stadig svakere.

Følgelig måtte vi til slutt tape kampen om den politiske dominansen i AFO. På halvårsmøtet i november '85, fikk en kombinert IS/Blitz-linje stort flertall.

AFO - VAKTTÅRN MOT ARBEIDSLØSHET

Vi ser nå følgende saker som viktige: Det trengs ei forening i beredsskap for nye nedgangstider. AFO bør minimum klare å opprettholde Arbeidsløses Kafe og trygde- rettsrådgivning. AFO må mer bli ei **forening mot arbeidsløshet**, enn ei forening av arbeidsløse. Og gjerne et sosialt/politisk miljø for folk på sysselsettingstiltak, innvandrere, unge mødre uten arbeid. (Dette kan også være ei utfordring til anti-rasister og kvinne-aktivister !)

*

(Mellomtitler og understrekinger er satt av red.)

MELDING TIL FOLK PÅ TILTAK

VI BER OM AT PARTIFOLK PÅ SYSSEL-
SETTINGSTILTAK MELDER SEG INN I
ARBEIDSLØSES FORENING, SAMT KON-
TAKTER FAGLIG UTVALG I OSLO.

Kameratslig hilsen
FU

"HVITSNIPP- PROLETARIATET" - EN UNDERPRIORITERT GRUPPE

Av JENS OLAV

Oslo forandrer karakter: industrien er på vei ut. Igjen står byen som et administrativt, kulturelt og handelsmessig sentrum. Arbeiderklassen i Oslo mangler ledelse i de store omstillingskampene som kommer. Blå. derfor er det viktig for oss å bygge ut - ikke trappe ned - partiorganisasjonen blandt industriarbeiderne i byen. Det er et ønskemål å snu tendensen til av-proletarisering av partiet.

Denne gang skal jeg imidlertid ta opp ei anna side ved partiets arbeid: arbeidet blandt de store funksjonær-sjiktene i byen. Jeg kan ikke skjønne annet enn at partiet her har forsømt et viktig arbeidsfelt.

PRIVATE FUNKSJONÆRER = FIENDEN ?

Vi har (sannsynligvis) noen få folk som arbeider som funksjonærer i det vi kan kalle "privat sektor" (industri, handel, bank, forsikring, data osv.). Meg bekjent har disse folkene aldri fått et eneste råd om hva de skal gjøre, hverken fra DS, FU, eller "Sentralen". De er medlemmer av bydelslag, deltar i frontarbeid ol. Vel og bra, men i egenskap av sitt yrke har de aldri blitt sett på som noen ressurs for partiet.

Det er bare funksjonærer i stat og kommune som (eventuelt) er blitt definert som en ressurs for partiet. Disse er organisert i mer eller mindre velfunderte arbeidsplass-avdelinger, eller blir (forhåpentligvis) dratt med i fraksjonsarbeid. Så står vi da også relativt sterkt i NKF og NTL (noe vi sjølsagt må holde på), men syns knapt i Handel og Kontor og YS.

Det er liksom ingen mellomting i partiet: enten jobber du på gølv

i produksjonen eller så jobber du i offentlig sektor. **A arbeide som funksjonær i industrien er nærmest tabu.** Da har du solgt deg til klassefienden. Men å slite seg ut på et sosialkontor eller i et daghjem - se **det** er progressivt det...

DEN NYE ARBEIDERKLASSEN

Arbeiderklassen i Oslo forandrer karakter. Når robotene tar over, blir funksjonærene igjen. Fortsatt trengs det laboranter, sentralbord-betjening, kontorister, saksbehandlere i forsikringsselskaper og skrankebetjening i bankene. Partiet må finnes her, såvel som blandt prosess-operatørene i industrien med dataskolen.

UTFORDRINGENE

Hva kunne ikke ei partiavdeling i Samvirke eller NKs administrasjon utrette ?

Det er mange muligheter til jobb i funksjonær-yrkene i "privat sektor". Her finnes enkle jobber og vanskelige jobber, dårlig betalt jobber og godt betalte, jobb med karriere-muligheter (for de som er interessert i det) og jobber uten framtid. Jobber med fleksitid og jobber med deltid. Akkurat som i Stat og Kommune. I det hele tatt: **Her finnes nok av oppgaver å bryne nesa på for kommunister som vil utrette noe.**

For å få sving på sakene, er det to spørsmål som må løses:

1. Overvinne følelsesmessige barrierer. Hvorfor skal intellektuelle på død og liv jobbe i stat & kommune ? **Hvorfor** er det mer progressivt å bli forsker eller advokat, enn å ta jobb i informasjonsavdelingen i et større konsern ? **Hvorfor** er det mer akseptabelt å bli bibliotekar enn å jobbe i inkassoavdelingen til en bedrift ? Er det prostitusjon å jobbe i en markedsføringsavdeling ? Egentlig?

2. Organisasjonsmessig nytenking. **Partiet må utvikle politikk og organisasjon for funksjonærskiktene.** Det må bygges partiavdelinger for "hvitsnipp-proletariatet" i bank og forsikring osv. Arbeidsplasslaga må åpne seg for partimedlemmer fra kantsida. De må utvide massebasisen sin til også å gjelde funksjonærene ved bedriften. Vi må utvikle politiske linjer for arbeid i Handel og Kontor såvel som i YS. (Vi må gå inn i YS der dette er eneste - eller beste - mulighet for å drive massearbeid.)

HVA NÅ ?

En start på dette arbeidet kunne f.eks. være at FU inviterte til konferanse for partikamerater som er funksjonærer i privat næringsliv. **Jeg er sikker på at disse kameratene ville ha mye å lære fra seg.** Neste ledd kunne være å diskutere yrkesvalg i noen miljøer. Men aller først trengs det sikkert en grundig diskusjon.

Noen som har lyst til å svare ?

Fra red:

Mellomtitlene og understrekingene er red's ansvar.

Både dette innelaget og I "skal vi gå i tog med AP 1.mai?" kom inn tidnok til at de skulle vært trykt i januar-FFP. At dette ikke skjedde, skyldtes en organisatorisk svikt hos red. Forholdet beklages sterkt. Det er tatt tiltak for at en slik glipp ikke skal oppstå på nytt.

tema: OM LEDELSEN AV OSLO-PARTIET

Materiale fra avd.diskusjon om
DS sin ledelse av Oslo-partiet.

Fra BYDELSAVDELING

Vi mener at den røde varsellampa blinker ganske kraftig rundt de politiske linjene for ledelse som praksiseres av DS idag.

Vi ønsker intenst at medlemmer og lag i Oslo-partiet hiver seg frampå med sine standpunkter. Bliir det ingen kamp rundt dette, trur vi at det vil være umulig å rette opp de årelange feila i DS sin ledelse.

Vi fattet følgende enstemmige vedtak etter avd.diskusjonen:

I 1980/81 var det åpne angrep på Partiets organisasjonsprinsipper. Disse ble slått tilbake. I dag blir partimodellen angrepet på andre måter: Ledelsen er skilt fra grunnplanet; den demokratiske sentralismen brukes ikke; Partiet fungerer ikke som en enhet.

DS sin ledelse av laga er en linje for organisatorisk og politisk oppløsning av Oslo-partiet.

Fra RED.:

Vedtaket over og de tre følgende inleggene kom såpass seint til FFP-red. at vi ikke har klart å drive fram kommentarer fra DS eller andre. Denne situasjonen er bakagelig når FFP kommer med så lange mellomrom. På den andre sida har nå flere sjansen til å ta stilling ti de motsigelsene som reises, før DS kommer med kommentar. Er BYDELSAVDELING aleine om sine synspunkter ?

FEIL LEDELSE FRA DS

Av STINE

I uttalelse til DS sin beretning fra Distriktsmøtet 1985, ble følgende vedtatt enstemmig (FFP, feb.-85, s.11):

”

2. Problemene i grunnorganisasjonene har utvikla seg til det værre i perioden. I deler av partiet er situasjonen kritisk. Laga plages av mangel på perspektiver, plan og ledelse. Partidemokratiet fungerer dårlig. Røttene til laga i massene tynnes ut.

Styrking av grunnorganisasjonene må prioriteres som ei sentral sak i hele neste distriktsmøteperiode. Laga må utvikles til å bli politisk og taktisk sjølstendige partiorganisasjoner. Demokratiet i

laga og lagas innflytelse og posisjon i partiet må styrkes.

DS må prioritere dette arbeidet høyt og jobbe for å løse problemene i nært samarbeid med UDSene og laga sjøl. DS må foreta en sjølkritisk gjennomgang av måten DS leder laga på. Oppsummering av denne gjennomgangen og tiltak skal ut i hele partiorganisasjonen. Den direkte ledelsen av laga må styrkes. Arbeidet med å lage en generaltaktikk for partiet i byen må forseres.

”

I tillegg til dette bel det gjort 10 andre vedtak til DS sin beretning, samt vedtak om Oslo-partiets innretting på arbeiderklassen, om kvinnepolitikk, om arbeidet med KLASSEKAMPEN, om ungdomsarbeid, om Oslo-partiets internasjonale arbeid, om homsekampen og om arbeidet med anti-rasisme og innvandrerpolitikk. Det nye DS hadde altså mange vedtak og mange arbeidsområder å ta hensyn til når de skulle starte sitt arbeid som Oslo-partiets øverste ledelse.

PRIORITERING I DS SITT ARBEID

Slik jeg ser det, ville det være en umulighet for DS å lede alle disse oppgavene på en forsvarlig måte. Oppgavene måtte derfor prioriteres. Oslo-partiet består av mange lag, og styrken i laga er også styrken til Oslo-partiet. Når Dis-triktsmøtet helt riktig påpeker at

"... styrking av grunnorganisasjonene må prioriteres som ei sentral sak i hele neste DS-periode ..."

og at

"... DS må prioritere dette arbeidet høyt og jobbe for å løse problemene ..."

mener jeg DS sin oppgave var gitt: Oslo-partiets planer og ledelsen av disse, måtte ha som overordna mål å styrke laga.

Har DS pr. idag greid å styrke grunnorganisasjonene?
Jeg mener NEI.

DS SIN PLAN FULGTE IKKE OPP DMS PRIORITERINGER

Før påske 1985 vedtok DS 22 målsettinger for arbeidet sitt i DM-perioden (se FFP, mai-85, s.7-8). Samtidig vedtok de en "Framdriftsplan for arbeidet med å rette opp laga og klasseinnrettinga til Oslo-partiet og for arbeidet med generaltaktikk og utbyggingsplan for partiet i byen" (FFP mai-85, s.9):

”

(2) Framdriftsplan:

Første halvår -85:

- Klasseanalyse og foreløpige standpunkter behandles i DS og sendes ut i partiet.

- Diskusjon i DS om måten DS leder laga på. Konklusjoner og

forslag til tiltak sendes ut i partiet.

- Det startes undersøkelser om arbeiderdiskrimineringa i partiet.

- OU planlegger og starter opp krisehjelp til de mest vanskeligstilte laga.

”

Jeg kan ikke se dette som annet enn en plan over DS sine møter for våren 85. Det er IKKE en plan for Oslo-partiet med prioriterte oppgaver. De 22 målsettingene er heller ikke prioritert i forhold til en plan eller sett i sammenheng med å styrke grunnorganisasjonene.

Har DS tenkt å oppfylle målsettingene alene?

HØSTPLAN UTEN PERSPEKTIV

I FFP for juni-85 er det gjengitt vedtak (i 11 punkter) som DS fattet etter en diskusjon om DS sin ledelse av partilaga. Her vedtar de bl.a.:

”

2) En forutsetning for å løse problema i laga er å utvikle en strategisk og taktisk plan for Oslo og å hjelpe laga med å legge langsiktige planer.

3) Et hovedproblem med måten DS leder laga på er at den har hatt sterke udemokratiske trekk og hav vært skilt fra laga.

- Udemokratisk på den måten at den har levna laga liten innflytelse på de politiske vedtaka Oslo-partiets arbeid drives etter.

- Skilt fra laga på den måten at det har vært liten sammenheng mellom den virksomheten DS driver på byplan og de oppgavene laga er pålagt å jobbe med.

Ei anna forutsetning for å rette opp laga er å rette opp disse feila i DS. Dette kan og må skje uavhengig av hvor langt arbeidet med strategisk/taktisk plan for Oslo-partiet har kommet. ”

Hva gjør så DS med disse vedtaka ? Høstplanen (85) gir svar på disse spørsmåla (FFP aug.-85, s.3):

”

1. Den politiske hovedoppgaven blir å videreutvikle kampen og organiseringa mot borgerskapets innstrammings- og nedskjæringspolitikk, spesielt i samband med stats- og kommunebudsjettet.

2. Den viktigste internt/organisatoriske oppgaven blir:

- å gjennomføre en stor undersøkelse av klasseforhold, økonomiske, politiske og fagforeningsforhold i byen, og en undersøkelse innad i partiet av hvor partimedlemmene bor, er organisert mm., som underlag for en ny diskusjon om generaltaktikk og modell for organisering av partiet i byen.

- å jobbe med å få til langsiktige planer for avdelingene.

3. Andre oppgaver:

- medlemsvervekampanje etter Stortingsvalget
- ny s-instruks for medlemmer
- sentral partidiskusjon om kvinnespørsmålets strategiske betydning.

4. Andre saker som kommer fra DS:

- om 1.mai-taktikken i Oslo
- oppsummering av stortingsvalget - utbygging av RV. ”

Hovedoppgava til Oslo-partiet høsten -85 er altså å videreutvikle kampen mot nedskjæringer på stats- og kommunebudsjettet.

Ikke ett ord om hvordan denne oppgava skal videreutvikles -

f.eks. i bydelene, ikke ett ord om hvorfor dette er hovedoppgava, ikke ett ord om målsettinger eller langsiktige perspektiver, ikke ett ord om hvordan denne hovedoppgava skal styrke laga, ikke ett ord om hvordan oppgava skal ledes.

Det eneste DS sier er at "... I fjor samla "La Oslo Leve" mange aktivister i en bred enhetsfornt mot kommune- og statsbudsjettet. Takket være en bra taktikk og stor oppslutning skapte vi hodebry for AP-politikerne, og avslørte også at kampviljen deres var floskler og ingen realitet. Kvinneperspektivet ble bra markert og krever oppfølging."

Det var det om hovedoppgava for Oslo-partiet høsten 1985.

I forhold til pkt. 2 på høstplanen gir DS ut et FFP-bilag om klasseanalyse av Oslo (FFP aug.-85). DS understreker at det er "et foreløpig materiale som sendes laga til diskusjon", og at "arbeidet med å lage en klasseanalyse av byen nærmest er å betrakte som et prosjektarbeid, der aktiv hjelp og deltakelse fra laga er en forutsetning for å få et brukbart sluttprodukt."

Det siste er jeg helt enig i, men hvordan har DS tenkt å få "et brukbart sluttprodukt" når det ikke inngår i noen plan, og DS ikke har noen målsetting for lagas diskusjoner ?

DS SIN LEDELSE - EI LINJE FOR
OPPLØSNING AV OSLO-PARTIET

Det som jeg hittil har sitert og skrevet virker sikkert som en uendelig negativ oppsummering av deler av DS sitt arbeid i 1985. Det fins saker på plussida også, men jeg har tatt fram disse utdraga for å vise at den måten DS leder Oslo-partiet på, er en linje for å oppløse Oslo-partiet, ikke for å styrke det. Og det er en alvorlig sak.

Det er ikke slik at enkeltvedtaka DS har gjort er feilaktige, men de henger i løse lufta ! Hvem skal bruke vedtaka ? Slik de nå står, bidrar de til at Oslo-partiet blir desorganisert til små politiske grupper her og der.

Som medlemmer av et bydelslag i Oslo, kunne vi like gjerne vært DS foruten. Vi lager våre planer og målsettinger i forhold til SKs planer, og ikke i forhold til det som måtte komme fra DS.

Hvis DS virkelig mener at ei forut-

setning for å løse problema i laga er å utvikle en strategisk og taktisk plan for Oslo, kommer Oslo-partiet til å være dødt og maktesløst før en slik plan er ferdig. Ikke slik å forstå at en strategisk/taktisk plan ikke er viktig - for det er den. Men hva gjør DS i mellomtida, før en slik plan er klar ?

Det trengs ikke en strategisk/taktisk plan for å sette oppgava med å styrke grunnorganisasjonene først på dagsorden !

FEIL LEDELSE FRA DS

Av SISSEL

DS sin hovedoppgave er å styrke grunnorganisasjonene. Det vil si at alle andre oppgaver skal tjene denne (Les: MAOs "Noen spm. vedrørende metodene for ledelse").

Jeg bruker KK som eksempel på at denne oppgaven er "glemt", og viser også hvordan DS sin ledelse blir feil.

POLITISKE KK-MÅL

Det er et stående direktiv at KK skal være en permanent oppgave for avdelingene i tillegg til høst- og vinterkampanjene. I denne sammenhengen er det viktig å påpeke at denne oppgava forplikter hele partiet.

I FFP for mai-85, står dette vedtaket (s.8):

”

(10) Snu nedgangen i utbredelsen av KK, øke løssalget etter en plan. Knytte spredninga av KK til lagas massearbeid, herunder ta opp ei nyvurdering av KK-arbeidet på arbeidsplassene og diskusjon om budordninga i byen.

”

Hva har DS gjort med dette vedtaket ? Vi har fått noen tallmålsettinger i kampanjene. Det er alt. Det har ikke stått noe om hvordan vi kan bruke avisa politisk, hvordan vi kan styrke partiet gjennom avisarbeidet.

Det er bra å ha tallmål, men det er ikke nok ! Diskusjonene om KK i avdelingene har da lett for å bli "hvordan skal vi få solgt flere aviser". Punktum. Det langsiktige målet: å vinne flere folk for partiet og å organisere dem, det glemmes. Bl.a. fordi DS ikke tar dette spørsmålet opp i det hele tatt !

KUN SALG ?

Jeg mener DS sin politikk er at vi bare skal selge. Denne linja blir

ganske synlig i de magre oppsummeringne i KK. Det dreier seg om tall som ikke er oppnådd og så et sukk over at det er så få som selger avisa.

Ja, det er få, - altfor få. Men **hvorfor det ?** Jeg mener det skyldes at DS ikke ser det som noen målsetting å mobilisere avdelingene politisk rundt spørsmålet: **hvordan skal vi bruke KK for å styrke partiet, vinne folk for kommunismen og øke salget og vervinga.**

Jeg mener DS også har gått i den fella at de bare kommer med allmene oppfordringer, uten rettleiing gjennom f.eks. konkrete erfaringer i KK-arbeidet. Det har heller ikke blitt oppsummeringer underveis, slik Mao anviser.

OPPSUMMERING MANGLER

Jeg mener denne mangelen på ledelse fører til at vi ikke er ett Oslo-parti. Vi er noen grupper spredd rundt på forskjellige steder uten en ledelse. Det nytter ikke stort om noen grupper gjør en bra innsats når andre ikke gjør det.

Vi vet ingenting om hvordan det har gått med KK-arbeidet til faglig-laga, andre bydelslag osv. Dette er ikke.OPPSUMMERT.
Hvordan kan vi føle oss som ett parti ?

Det er DS sin oppgave å **samle** og **lede** KK-arbeidet i Oslo. De har ingen rett til å sitte aleine med kunnskapene om hvordan det går med arbeidet i Oslo som helhet. Den kunnskapen må vi også ha. Hvis ikke, **så tørker vi ut !** Uten denne helheten vil vi heller ikke kunne **måle** Oslo-partiets politiske framgang.

Til slutt:

Det har vært nevnt at faglig-laga ikke selger KK. Da må jeg spørre: **hvem skal ta opp den politiske kampen med dem for at de skal begynne å selge ?** Er det DS aleine?

~ ~ ~

(Mellomtitler og understrekinger er red's ansvar.)

Svar til J.O. T (s.3)

Mye av det du sier er riktig. Men årets samorg. møte viste at det kan bli lenge til AP bryter ut av samorg. (Er enig i at det er ønskelig med den nåværende taktikken). Hovedproblemet er ikke å gå i samme tog, men på hvilket grunnlag: På DNAs premisser?

I dag foregår det en kamp innafor fagbevegelsen på å bryte ekteskapet med DNA. Det vitner ikke om stor takhøyde når tillitsvalgte suspenderes for sin støtte til FUF.

FUF er en bevegelse som har fått oppslutning i flere fagforeninger her i byen og dette bør være et av grunnlagene å mobilisere på. Ledelsen i samorg er idag sterkt knyttet til DNA. Unnlater vi å ta kamp her kunne vi sikkert på gå i toget med brukbare paroler,

men like fullt ville det bli tatt til inntekt for DNA.

1 mai er mye mere enn Samorg og selvom samorgs vedtak kan være et utgangspunkt for mobilisering av fagforeningene er det den direkte massemobiliseringa som får folk til å ta det skrittet å gå i et 1.mai-tog.

1 mai må ta i bruk de virkelige bevegelsene som finnes og i mai-arbeidet må være en del av en langsiktig strategi for å bygge opp de som er villig til å slåss.

DS har vedtatt at det høsten 86 skal startes en debatt om 1. mai modell og taktisk linje for 1987.

1-mai-ansvarlig i DS

EN KOMMUNISTISK OSLO - LEDELSE FORUSETTER GRUNNPLANSOPPRØR

Av KÅRE

Årets store oppgave er KK. I fjor var det Stortingsvalget. Vi får håpe at det går bedre med KK-arbeidet enn det gjorde med valget.

Valg er som kjent en målestokk på arbeiderklassens politiske bevissthet. Når det gjelder KK-året, kan vi (partiledelsen) ikke legge skylda på forhold utafor oss sjøl (regjeringsvalg).

Utviklinga av KK, som framgang/tilbakegang i parlamentariske valg, står i forhold til partiets politiske og organisatoriske styrke.

PARTIOPPBYGGING FØR VALGKAMP

Vi (partiavdelinga) mener at den overordna målsettinga er å styrke grunnorganisasjonene i partiet.

Ei forutsetning for reell framgang for den revolusjonære bevegelsen i Norge, er politisk og organisatorisk oppbygging av partiet. Noen røster har hevdet dette lenge, og understreket det i forbindelse med valget. Man hevdet bl.a. at "Stortinget løper ikke sin veg". Svaret var at stortingsrepresentasjon er ei forutsetning for revolusjon i Norge.

Begrunnelsen var/er at da når vi så mye lenger ut med politikken vår.

En RVer her en forutsetning for revolusjon..

Vi bør vel snart ha lært at før vi når så langt som til Stortinget, må vi allerede ha nådd svært langt ut med politikken vår på forhånd.

Vi har valgkampen bak oss. Har den styrket partiet ? Har vi gjennom valgkampen rekruttert medlemmer til partiet, utvikla politikk, starta studiesirkler, utvida "omlandet",

fått nye sympatisører, utvikla og
fostra medlemmer og sympatisører,
tatt vare på KK-abonnenter, truk-
ket med folk i progressive organi-
sasjoner osv. ?

STEMMESANKING STNGTE FOR PARTI- BYGGING

I Oslo har vi ikke greid det. Her ble vi så opptatt av å sanke stemmer for å sanke stemmer for å komme på Stortinget, at revolusjon og sosialisme ble skusla bort og partibygging glemt. Partiledelsen må a sin store del av ansvaret for at sånne ideer rår og har slått røtter i partiet. Møkkavalg !

Vi kan ikke lenger late som om problemene ikke fins. Det er sant at det ikke er noen motsetning mellom massearbeid og partibygging, at det ene tjener det andre. Men det er nødvendig å tenke partibygging i massearbeidet vårt, og ha som målsetting også å utvikle folk politisk, medlemmer såvel som sympatisører. Målsettinga må ikke bare være å spre flest mulig KK-flak i hytt og vær. Vi må jobbe planmessig og systematisk etter diskusjon og demokratisk fatta vedtak, og så må arbeidet oppsummeres.

OSLO-PARTIET MÅNGLER LEDELSE

Vi veit at UDS overfor DS har etterlyst oppsummering av valgkampen i Oslo. DS har svart at valgkamp-ledelsen er oppløst og at ingen oppsummering blir foretatt !

Fra avdelingsnivå ser det ut til at Oslo-partiet ikke har noen ledelse utover at vi veit at det sitter DS-folk i diverse utvalg. I virkeligheten har vi ingen partiiledelse, men et DS som har bytta ut det å lede etter prinsippet "fra massene til massene" med egne subjektive ideer.

Se i DS-beretninga for 1983-84 og

FFp for jan. og feb. 1985 og forsøk å finne tiltak og oppfølging fra DS sin side !

Det er nødvendig med et grunnplan-opprør i partiet, og medlemmene må mobiliseres til å gi uttrykk for sin kritikk. Hensikten er å rette på feil og svakheter. Årsaken er at partiet er i ferd med å falle fra hverandre.

(Mellomtitler og understrekninger red's ansvar.)

BØLLLEKURS!!

Bøllekursa som partiet har arrangert, har vært svært etterspurt og uhyre populære - mange har meldt seg på kurs tidligere uten å komme med fordi pågangen var for stor i forhold til mulig deltakerantall.

Jenter trenger slike "kast deg frampå" -kurs om vi skal fortsette å videreutvikle det kvinneopprøret som er starta i partiet, vi trenger det for å styrke selvfølelsen, bli tøffere, dristigere og bedre kommunister.

Bøllekursa er en form for nødvendig "aggresjonstrening" for oss jenter: Vi må lære å rette aggresjonen utover istedet for innover mot oss sjøl.

Lurer du fortsatt på om bøllekurs er noe for deg, anbefaler vi årets 8.mars nr. av KK, der erfaringene med bøllekurs presenteres.

DS i Oslo har tidligere fatta vedtak om at **alle jentene i Oslo-partiet skal få tilbud om bøllekurs**. I Oslo har DS-vedtaket hittil ikke resultert i kurs utover deltakelse i bøllelederkurs for en del damer.

Nå begynner vi oppstarting med bøllekurs i partiet i Oslo:

Kurs i juni. Nye kurs til høsten. Kursene er lagt opp som helgekurs med innkvartering utenbys, så vi kan fortsette uformelt på kveldstid, bli kjent og utveksle erfaringer.

PÅMELDING:

Navn:

Adr.:

LEVERES INNEN FREDAG 11. APRIL TIL LAGSKONTAKT ELLER PARTIKONTOR.

Om kommer du ikke med på dette kurset, har du mulighet til høsten. Det vi allerede nå ønsker, er å få respons for behov/oppslutning om slike bøllekurs.

DSAU sekretær.

Innhold

s. 2	Vedtak i DS om 1.mai
s. 3	"Skal vi gå i tog med AP 1.mai?" (av J.O.Ta [redacted])
s. 4-14:	Tema KK
s. 5	"Rapport fra år 2000" (av G.)
s. 7	"KK på arbeidsplass" (av FU-leder)
s. 9	ANNONSE: Filosofi-kurs
s.10	Innlegg fra KK-senteret i Oslo
s.11	ANNONSE: 8.mars og KK
s.12	??Arbeiderkonferanse?? (fra KK-senteret)
s.12	"Jeg elsker budruta mi!" (av Kit C [redacted])
s.14	Om konflikten i KK (fra bydelslag)
s.15	Rapport fra arbeidsløshetsarbeidet (av FU-leder)
s.17	"Hvitsnipproletariatet - en u.prioritert gruppe (av J.O.T.)
s.19-26:	Tema ledelsen av Oslo-partiet
s.20	"DS ledelse av laga" (av Stine)
s.23	"Feil ledelse fra DS" (av Sissel)
s.25	"En komm. ledelse forutsetter grunnplansopprør" (av Kåre)
s.27	ANNONSE: Bøllekurs

STOFF TIL NESTE **FFP** MÅ LEVERES
TIL

LAGSKONTAKT

PARTIKONTOR

SEINEST

FREDAG 11.APRIL !